

РЕШЕНИЕ

№ 3031

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 04.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **11590** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на началника на затвора [населено място], подадена чрез юрк. М., срещу Решение № 1040-21-933/07.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено разпореждане № 31804/11.11.2022 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 КСО, с което злополуката, станала с О. Г. Г. на 13.01.2022 г., е приета за трудова злополука.

В жалбата се излагат съображения за нищожност на обжалваното решение и потвърденото с него разпореждане, неправилност поради нарушение на материалния закон и на административнопроизводствените правила и необоснованост. В конкретния случай според жалбоподателя не са налице кумулативно всички елементи от фактическия състав - не е налице внезапно увреждане на здравето, което да е причинило временна неработоспособност. Твърди се, че злополуката е декларирана на 13.01.2022 г., но деклараторът е бил напълно работоспособен както на 13.01.2022 г., така и на следващото си дежурство на 17.01.2022 г., като е прегледан от личен лекар осем дни по-късно - на 21.01.2022г. Според жалбоподателя не е доказано, че получената контузия и хематом на долната част на гърба и таза, са получени именно вследствие на подхлъзването при слизане по стълбите и падането по гръб. Не е установена по категоричен и безспорен начин функционалната зависимост между изпълнението на трудовите функции и внезапното увреждане. Не е доказана връзката

на увреждането с изпълняваната работа. Недоказана е и причинната връзка, тъй като неработоспособността може да не е пряко следствие от падането на 13.01.2022 г., а да се дължи на други обстоятелства, настъпили в осемте дни между 13.01.2022 г. и 21.01.2022 г. В издадената епикриза ИЗ № 451/2022 г. от отделение по физикална и рехабилитационна медицина в БПЛР Б.-ВМА вписаната диагноза е Друга уточнена дегенерация на междупрешленен диск. Вписано е също, че оплакванията датират от две години и след травма на работното място преди три месеца са се обострили. Диагнозата не сочи на трудова злополука, а на обостряне на оплакванията, което се явява в противоречие с установеното от длъжностните лица. Твърди се, че в подадената декларация за трудова злополука е посочен като свидетел Р. И.-надзирател, но от същия не са изискани никакви писмени обяснения. Ето защо разследването е напълно опорочено, а изводите не се подкрепят от фактическата обстановка. Разследването не е проведено обективно и пълно, взето е предвид единствено декларираното от пострадалия, което не се подкрепя от останалите доказателства. Не са съобразени писмените обяснения на Г. М. Х. и К. Н. И., а от Р. И. такива въобще не са били изискани. Не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до издаване на оспорения акт. Иска се отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане.

В съдебно заседание оспорващият, чрез юрк. М., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. П., моли жалбата да се отхвърли като недоказана и неоснователна. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – О. Г. Г. моли да се отхвърли жалбата и да се остави в сила обжалвания акт.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, като по представените пред съда писмени доказателства няма оспорени такива по реда на чл. 193 и сл. от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав, като се запозна с доводите на страните и доказателствата в административната преписка и след служебна проверка на оспореното решение съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало във връзка с депозирана от О. Г. Г. декларация за трудова злополука с вх. № 584 от 04.07.2022 г. /л. 59/, въз основа на която в ТП на НОИ С. град е открито досие № 31804. С оглед възможността за преценка, в ТП на НОИ С. град е извършено разследване на злополуката, тъй като случаят попада в изрично изброените хипотези на чл. 58, ал.1 от КСО.

Установено е, че О. Г. Г. е преназначен със заповед № Л-567/3 от 16.02.2021 г. /л. 31/ на гл. директор на ГД “Изпълнение на наказанията” на длъжност „надзирател II ра степен в затвора в [населено място] I категория. На 01.03.2021 г. е издаден Акт за встъпването му в длъжност /л. 31 гр./. Към датата на увреждането Г. е осигурен за всички осигурени социални рискове съгласно чл.4, ал.1, т.1 от КСО.

Установява се от доказателствата по делото, че О. Г. е прегледан от личен лекар на 21.01.2022 г. /осем дни по-късно от дата на злополуката/ и е издаден първичен болничен лист № 2598489 /л. 39/ за временна нетрудоспособност за периода от

21.01.2022 г. до 31.01.2022 г. Издадени са продължения на болнични листове за временна нетрудоспособност с № E2598548, № E20220908443, № E20220908444 и E20212671744.

На 15.04.2022 г. О. Г. е постъпил в Отделение по физикална и рехабилитационна медицина в БПЛР Б. - ВМА. Издадена е епикриза ИЗ № 451/2022 г. /л. 63 – гръб/ с диагноза: М 51.3- Друга уточнена дегенерация на междупрешленен диск. Вписано е, че оплакванията датират от две години и след травма на работното място преди три месеца са се обострили. Издаден е първичен болничен лист № E20221668467 /л. 64/ за временна неработоспособност и диагноза по М.: М 51.3.

С писмо изх. № 5101 – 21-584#/07.07.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град /л. 58/ до директора на ГД „Изпълнение на наказанията“ са изискани документи във връзка с декларация с вх. № 584/04.07.2022 г. за злополука, станала на 13.01.2022 г. в [населено място], Централен софийски затвор относно О. Г..

С писмо рег. № 7851 от 14.07.2022 г. на гл. директор на ГД „Изпълнение на наказанията“ /л. 29/ е изпратено горепосоченото писмо на ТП на НОИ – С. град до началника на затвора в [населено място], който с писмо с рег. № 3799/20.07.2022 г. /л. 30/ изпраща до ГДИН изисканите документи, както следва:

Акт за встъпване в длъжност от 01.03.2021 г. на О. О. и заповед № Л-567/3 от 16.02.2021 г. /л. 31/, длъжностна характеристика /л. 32,33/; книги за инструктаж по БЗР /л. 34, 35/, докладни записки от Г. Х. и К. И. /л. 37, 38/, служебна бележка /л. 36/, видно от която О. Г. е присъствал и изпълнявал служебните си задължения на 13.01.2022 г. и на 17.01.2022 г. ; ежедневна ведомост за периода от 28.12.2021 г. до 15.02.2022 г. /л. 42-56/; обяснение от О. Г. Г. /л. 62/; съдебномедицинско удостоверение: епикриза ИЗ № 451/2022 г., издадена от БПЛР Б. – ВМА л. 63/; болнични листове /л. 64-66/.

С писмо с рег. № 8178/25.07.2022 г. на гл. директор на ГДИН /л. 27/ са изпратени до ТП на НОИ – С. град изисканите документи във връзка със злополуката, станала на 13.01.2022 г. в затвора в [населено място].

Със заповед № 1015-21-143/01.08.2022 г. /л. 67/, издадена на основание чл. 58, ал. 1 от КСО, директорът на ТП на НОИ – С. град е разпоредил да бъде извършено разследване на злополука, станала в осигурител Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ с пострадал О. Г. Г. - надзирател II степен, като е определил и съставът на комисията, а именно: председател – инж. М. С. В. – н-к на сектор ТЗ в ТП на НОИ – С. град и членове С. Й. В. – главен инспектор в Дирекция “Инспекция по труда” – С. град, Р. П. Й. – мед. Сестра в СБАЛЛС към Затвор – С., Д. Г. Г. – ръководител звено в сектор ФЛКР към Затвор – С..

На основание чл. 58, ал. 6 КСО за извършеното разследване на злополуката е изготвен Протокол № 40 от 10.08.2022 г. /л. 25, 26/.

С оглед на факта, че временната неработоспособност не е настъпила непосредствено след инцидента, решаващият административен орган, на основание чл. 72 от НМЕ, е поискал от органите на медицинската експертиза да се произнесат относно наличието на причинна връзка между претърпяната от лицето травма и неблагоприятния резултат /временната неработоспособност/ като задължителен елемент от състава на трудовата злополука, установен с разпоредбата на чл. 55, ал.1 от КСО – писмо изх. № 5101-21-584#3/25.08.2022 г. /л. 24/.

Със Заповед № 235 от 26.08.2022 г. на длъжностното лице по чл.60, ал.1 от КСО на основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК е спряно производството по квалифициране на

злополуката до произнасяне на РКМЕ - Столична РЗИ по преюдициалния въпрос относно наличие на причинна връзка.

С Експертно решение № 0429 от зас. № 161 от 26.10.2022 г. /л. 19, 20/ ТЕЛК за Общи заболявания към МИ – МВР заключава, че на 13.01.2022 г. по време на работа, в резултат на удар с твърд предмет при падане от височина на собствения ръст пострадалият е получил дифузно подкожно кръвонасяване в поясната и седалищната области. Въз основа на това ТЕЛК МВР приема наличие на причинна връзка между полученото увреждане и настъпилата впоследствие временна неработоспособност.

Въз основа на протокол № 40 от 10.08.2022 г. за резултатите от извършеното разследване на злополуката от представители на ТП на НОИ С. град, ДИТ С. град и Затвор-С., обясненията на пострадалия, както и на Г. М. Х. и К. Н. И., ЕР № 0429/26.10.22 г. ТЕЛК за Общи заболявания към МИ - МВР, съдебномедицинско удостоверение № 32/2022 г. е прието, че злополуката на 13.01.2022 г. с О. Г. е станала през време и по повод на извършваната работа - изпълнение на служебните му задължения в Затвора С.. При слизане по стълбите в сградата на 11-та група пострадалият се подхлъзва и пада по гръб, вследствие на което получава контузия и хематом /деколман/ на долната част на гръба и таза.

По тези съображения с Разпореждане № 31804 от 11.11.2022 г. длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело, че станалата злополука с О. Г. е трудова по смисъла на чл 55, ал. 1 от КСО. Актът е обжалван от началника на затвора - С. по реда на чл. 117 от КСО, като към жалбата е приложена докладна записка от 21.11.2022 г. на мл. инсп. Р. Б. И. /л. 16/.

С оспореното в настоящото производство решение № 1040-21-933/07.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ С. -град, е оставена без уважение жалбата началника на затвора - С. и е потвърдено Разпореждането, като правилно и законосъобразно.

В хода на съдебното производство за изясняване на делото от фактическа страна е разпитан свидетелят – Р. Б. И. /колега и свидетел на злополуката/.

От показанията на св. И. се установява верността на фактите за инцидента, приети и от комисията в проведеното разследване, а именно: На 13.01.2022 г. по време на извършване на вечерна проверка в 11-та рота за обвиняеми и подсъдими Г. се е запътил към пост № 3 за сдаване на вечерна проверка и при слизане по стъпалата неволно пада, след което се изправя. На въпрос на св. И. дали е добре Г. заявява, че на този етап е добре. След това св. И. го е посъветвал да докладва на дежурен главен надзирател Д. К. или на дежурен командир на отделение К. И.. Св. И. сочи, че видимо нищо не е забелязал. Към онзи етап Г. не е имал сериозни оплаквания, не са коментирали толкова, защото са застъпвали на дежурство и не са разполагали с време за разговори.

На въпрос на процесуалния представител на жалбоподателя дали Г. се е оплаквал, че му има нещо както на 13.01.2022 г., но и на следващото дежурство на 17.01.2022 г., св. И. сочи, че като цяло Г. не е споделял, защото работят на различни постове и не са се виждали да коментират. През лятото на 2022 г. от св. И. не са искани сведения. Св. И. не помни дали на двете дежурства Г. е ходил нормално.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, чиито права и законни интереси са засегнати от административния акт, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебна проверка са: наличието на компетентност на органите в развилото се административно производство, съответствие на постановените от тях актове с изискването за форма, с целта на закона и с приложимите материалноправни норми (осъществяването на фактическия състав на трудовата злополука). Контролът за законосъобразност включва още и контрол за спазване на административнопроизводствените правила, съобразно предвидената в закона специална процедура за обследване на злополуката по чл. 57-60 от КСО, както и за спазването на правилата, предвидени в приетия от Министерски съвет подзаконов нормативен акт при делегацията на чл. 57, ал. 3 от КСО - Наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки.

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от Е. Л., оправомощена съгласно заповед № 1015-21-51/03.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ-С.-град да изпълнява правомощията на административен орган по чл. 117, ал. 3 КСО, поради отсъствие на Т. В. - директор на ТП на НОИ – С. град. В тази връзка е представена заповед № 6499/05.12.2022 г. за команидиране на Т. В. за периода 07-08.12.2022 г. /л. 93/.

С оглед горното, съдът приема, че обжалваното решение е издадено от материално и териториално компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "г" от КСО и в предвидената от закона форма – чл. 117, ал. 3 от КСО, като съдържа необходимите реквизити, волеизявлението на издателя му е ясно, което го прави валиден административен акт. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила. С решението е потвърдено разпореждане № 31804 от 11.11.2022 г., което е издадено в хода на административно производство развило се по реда на чл. 57 и сл. от КСО и е приключило с постановяване на предвидения в чл. 60, ал. 1 КСО административен акт. Същият е издаден от компетентен орган – М. В. - длъжностно лице, оправомощено със Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С. град /л. 91/.

И двата акта (първоначалният административен акт по чл. 60, ал. 1 КСО и контролният по чл. 117, ал. 3 КСО) имат ясна разпоредителна част – в разпореждането е включено волеизявление за приемане на станалата с О. Г. на 13.01.2022 г. злополука за трудова, а в решението на горестоящия орган – диспозитив за отхвърляне на жалбата на началника на затвора - С. срещу първоначалния акт, като неоснователна.

На второ място, и двата акта (първоначален и контролен) съдържат правните и фактическите основания, обусловили тяхното издаване.

В процедурата по издаването му са приложени разпоредбите на КСО и подзаконовите актове, свързани с разследване, установяване и квалифициране на трудовите злополуки. Съгласно чл. 60 от КСО длъжностното лице, определено от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, въз основа на документите в досието и данните в информационната система по чл. 33, ал. 5, т. 7 КСО издава разпореждане за приемане или за неприемане на злополуката за трудова. Разпореждането се изпраща на осигурения и на осигурителя и подлежи на обжалване от заинтересуваните лица по реда на чл. 117 от КСО.

В чл. 57 и следващите от КСО е уредена процедурата по разследване и установяване на трудова злополука. Тя има за цел да се установят: 1. причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука; 2. вида на уврежданията; 3. други сведения, които ще подпомогнат териториалното поделение на НОИ да се произнесе за характера на злополуката.

Съгласно чл. 58, ал. 1 от КСО, ТП на НОИ съвместно с Инспекцията по труда, комитетите и групите по условия на труд и други компетентни органи в зависимост от случая разследват всяка смъртна трудова злополука, всяка злополука, причинила увреждане на повече от 3-ма работещи, както и всяка злополука, за която има основание да се предполага, че ще доведе до инвалидност. В изпълнение на чл. 58, ал. 3 КСО се провежда разследване, което да установи причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука, вида на уврежданията и други сведения, подпомагащи административния орган да се произнесе за характера на злополуката. Съгласно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО резултатите от разследването се оформят в протокол в типизирана форма, който е валиден до доказване на противното. В случая е назначена комисия по чл. 58, ал. 1 от КСО, с нормативно определения състав от членове. Тя е изготвила протокол за разследване на трудова злополука, със съответното съдържание, отразяващо данните по чл. 10, ал. 1, т. 1-11 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРПОТЗ/, относно: осигурителя, пострадалия, мястото и времето на злополуката, свидетелите на злополуката и лицето, оказало първа помощ, обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия преди злополуката, специфичното физическо действие, извършвано него в момента на злополуката, и свързания с това действие материален фактор. Спазен е и срокът по чл. 57, ал. 2 КСО за деклариране на трудовата злополука от пострадалия

От изложеното следва, че при издаване на разпоредбата на органа по чл. 60, ал. 1 от КСО е спазена описаната процедура по извършване на проверката и съставяне на протокола.

По делото, не се установи да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила - чл. 146, т. 3 от АПК. Като в тази връзка следва да бъде съобразено, че не всяко нарушение на административнопроизводствените правила води до отмяна, а единствено съществено такова.

Относно приложението на материалния закон:

Според дефиницията, дадена в чл. 55, ал. 1 от КСО, трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Не е налице трудова злополука, ако пострадалият умишлено е увредил здравето си (чл. 55, ал. 3 КСО). За да бъде определена настъпилата злополука като трудова е необходимо да са налице следните предпоставки: 1. увреждане на здравето на осигуреното лице; 2. това увреждане да е настъпило внезапно; 3. увреждането да е причинило неработоспособност или смърт на пострадалия; 4. наличие на причинна връзка между внезапното увреждане и настъпилата

резултат; 5. увреждането да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на осигурителя; 6. наличие на функционална връзка между настъпилото увреждане на здравето и условията на труд. Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата, законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е задължено да изследва, без да е предвидено изясняване на субективното отношение на пострадалото лице.

По делото не се спори, че на 13.01.2022 г., при изпълнение на служебните си задължения в Затвора – С., О. Г. при слизване по стълбите в сградата на 11-та група се подхлъзва и пада по гръб, вследствие на което получава контузия и хематом /деколман/ на долната част на гърба и таза.

От приетите по делото писмени и гласни доказателства се установява, че към датата на злополуката – 13.01.2022 г., Грозаднов е изпълнявал служебните си задължения на надзирател в затвора – С., съгласно заповед № Л-567/3 от 16.02.2021 г. /л. 31/, т.е. имал е качеството на осигурено лице.

Тук е мястото да се посочи, че съдът кредитира показанията на свидетеля И., като последователни, логични, достоверни и съответстващи на останалите доказателства по делото.

С писмо изх. № 5101-21-584#3/25.08.2022 г. на ответника до началника на РКМЕ към Столична РЗИ са изпратени документи на декларираната в ТП на НОИ – С. град злополука с вх. № 5101-21584/04.07.2022 г. станала с Г. за произнасяне относно причинна връзка – трудова злополука, за да бъде класифицирана злополуката и да бъде издадено разпореждане съгласно чл. 60 КСО.

С писмо изх. № 5101-21-584#4 от 10.11.2022 г. /л. 18/ от РКМЕ към Столична РЗИ до ответника е изпратено ЕР № 0429 от 26.10.2022 г. , постановено от ТЕЛК МИ на МВР [населено място] /л. 19,20/. От същото се установява, че при прегледа на О. Г. са установени следните травматични увреждания: обширен подкожен флуктоиращ хематом, ангажиращ долната част на кръсната, цялостанта опасна и значителна част от седалищните области причиняващи затруднения на движенията на долния десен крайник и на снагата при сядане, поради изразен болков синдром. Тези травматични увреждания са получени в резултат от действието на твърд тѣп предмет и могат да се получат по начин и време, съобщени в предварителните сведения. Причинено е временно разстройство на здравето неопасно за живота (съгласно чл.130, ал.1 от НК)". От така представената документация е заключено, че на 13.01.2022 г., по време на работа, в резултат на удар с твърд предмет при падане от височината на собствения ръст, пострадалият е получил дифузно подкожно кръвонасядане в поясната и седалищна области и оформяне на изпълнена със стара кръв кухина, което е довело до неработоспособност. Въз основа на това ТЕЛК МИ на МВР приема наличие на причинна връзка между полученото увреждане и настъпилата неработоспособност.

Съдът намира, че са налице всички елементи на посочения в чл. 55, ал. 1 от КСО фактически състав: безспорно е налице увреждане на здравето на осигурено лице /постарадалият е престираля работна сила/ и същото е настъпило внезапно – при падане в резултат на подхлъзване по мокри стълби

от височина, увреждането е причинило временна неработоспособност /видно от приложените болнични листове /; налице е функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и увреждането на здравето; увреждането е настъпило по време и по повод на възложената работа – падането е настъпило след извършена вечерна проверка при слизане по стълби. Налице е причинна връзка – именно така констатираното увреждане е довело до временна неработоспособност /в този смисъл е и ЕР на МИ на МВР/.

От това следва, че злополуката е трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО и правилно актът - предмет на съдебно оспорване, постановен в този смисъл, е законосъобразен.

По така изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора и при своевременно направено искане на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд –София –град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на началника на затвора [населено място], подадена чрез юрк. М., срещу Решение № 1040-21-933/07.12.2022 г. на директора на ТП на НОИ – С. град, с което е потвърдено разпореждане № 31804/11.11.2022 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 КСО.

ОСЪЖДА ГД „Изпълнение на наказанията“ да заплати на ТП на НОИ – С. град сумата от 100 /сто/ лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд чрез Административен съд – София - град в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: